

ת"פ 6478/10/21 - מדינת ישראל נגד לאון שקי

בית משפט השלום בתל אביב -יפו
ת"פ 6478-10-21 מדינת ישראל נ' שקי

בפני בעניין:	כבוד השופט עלאא מסארווה מאשימה:	מדינת ישראל ע"י ב"כ גל ליפסקר, מתמחה
נגד הנאשם:	לאון שקי ע"י ב"כ עוה"ד ג'ורג' חילו	

גזר דין

1. הנאשם הודה בעובדות כתב אישום מתוקן שייחס לו 3 עבירות של **שימוש במרמה, עורמה או תחבולה בכוונה להתחמק ממס**, עבירות לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה. העבירות מתייחסות לשנים 2015-2017. לפי עובדות כתב האישום המתוקן, העבירות באו לידי ביטוי באי הכללת הכנסה והשמטת הכנסה מתוך הדוחות שהגיש לפקיד השומה, בסכום כולל של 1,957,741 ₪.

2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה שהנאשם פעל כקבלן עצמאי בתחום ליטוש פוליש וצבע והוא קיבל בין השנים 2015-2017 תמורת השירותים שהעניק ללקוחותיו סך 1,957,741 ₪, במזומן או בשיקים שנפרעו בצ'יינג'ים. הנאשם ביקש מלקוחותיו להימנע מציון שם המוטב על השיקים. כנגד התשלומים, הוציא הנאשם חשבוניות כוזבות. כל זאת מבלי הודעה על עיסוקו, מבלי לפתוח תיק עוסק במס הכנסה, ללא שניהל ספרים כמתחייב, ותוך הסתרת ההכנסות במלואן ואי הגשת דו"חות כמתחייב.

3. **הצדדים הגיעו להסדר טיעון** לפיו הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן, יורשע, והמדינה תגביל עצמה בטיעונה לעונש של 15 חודשי מאסר בפועל, וזאת כפוף להסרת מלוא המחדלים לפי כתב האישום. הצדדים הסכימו שאם הנאשם לא יסיר את המחדלים, הצדדים יטענו באופן חופשי לעונש. כמו כן, הוסכם שיוטל על הנאשם עונש מאסר על תנאי וקנס. עוד הוסכם כי הטיעונים לעונש יידחו לשישה חודשים כאשר "עד לאותו מועד יעשה הנאשם מאמץ להסרת המחדלים בתיק".

מאז, ניתנו לנאשם מספר הזדמנויות להסרת המחדלים, אף מעבר לתקופה המוסכמת בין הצדדים, וזאת לפני משורת הדין, עד שחלפה למעלה משנה מאז הכרעת הדין.

4. כפי שיתברר בהמשך, הנאשם לא הסיר את המחדלים מושא כתב האישום, ולכן לפי המתווה המוסכם, הצדדים טענו לעונש באופן חופשי. ההסכמה לפיה התביעה תגביל עצמה ל- 15 חודשי מאסר כפוף להסרת

הסרת המחדלים

- 5.** למרות שנים רבות שחלפו בין מועד ביצוע העבירות לבין מועד גזר הדין, לא ניתן לומר שהנאשם הסיר את המחדלים, אף לא קרוב לכך. כפי שניתן ללמוד מטיעוני הצדדים לעונש, הנאשם אמנם הגיש, בשיהוי ניכר, דו"חות ביחס לשנים 2015-2017, אך זאת ללא כל התאמה לסכומים הנקובים ב**כתב האישום המתוקן בו הודה**. מדובר בשומה עצמית (שלא קיבלה אישור רשויות המס) ושאינה עולה בקנה אחד עם כתב האישום המתוקן. התביעה התריעה שמחזורי ההכנסות שדווחו באיחור נמוכים באופן משמעותי מאלו שבהם הודה הנאשם (עשרות אלפי שקלים לעומת כשני מיליון ₪), ולכן, לא ניתן לראות בכך משום הסרת מחדל.
- 6.** בשים לב למנגנון גביית המס המבוסס על משטר של דיווח עצמי, לא ניתן לראות בעצם הגשת הדו"חות ואף תשלום מס לפיהם משום הסרת מחדל. העיקר הוא בתשלום החוב הפלילי הנובע מכתב האישום. הפער בין הסכומים שבכתב האישום, הם הבסיס והתשתית של גזר הדין, לבין הסכומים עליהם דיווח הנאשם במסגרת הדו"חות שהוגשו ערב הטיעונים לעונש, בלתי ניתן לגישור, עד שאין מנוס מהמסקנה שאין לראות במעשי הנאשם משום הסרת מחדל, אף לא חלקית.

תסקיר שירות המבחן

- 7.** התסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם **לא כלל המלצה טיפולית כלשהי**. זאת לאחר שהנאשם שלל נזקקות טיפולית, ועל רקע דיווחיו בדבר התנהלות תקינה לאורך שנים, על אף גמילה פיזית במסגרות פרטיות לפני כתשע שנים. עוד נמסר שהנאשם ממשיך להשתמש בקנאביס רפואי (ללא רישיון).

הערכים המוגנים

- 8.** עסקינן בעבירת מס לא טכנית - עבירות מסוג פשע המלוות ביסוד נפשי מסוג מטרה. מדובר בעבירות כלכליות, המבוצעות מתוך רדיפת בצע, בניסיון להשיג רווחים קלים, על חשבון הציבור ולכן יש לשאוף לביטול אלמנט הכדאיות הכלכלית בביצוען. כתוצאה מביצוע העבירה נגרעו מקופת הציבור סכומי כסף משמעותיים. מעבר לפגיעה בקופה הציבורית, עבירות מסוג זה פוגעות גם בעיקרון השוויון של הנשיאה בנטל המס ובחשיבות שימור מנגנון הדיווחים לרשויות המס.

המחלוקת לגבי נסיבות הקשורות לביצוע העבירה

- 9.** במהלך הטיעונים לעונש, אגב הדיון בשאלה האם הנאשם הסיר את המחדלים, התגלעה מחלוקת קשה בין הצדדים, לאחר שההגנה טענה שסכום ההכנסה שהושמטה (כשני מיליון ₪), לפי כתב האישום המתוקן, איננו משקף את הנזק שנגרם בפועל לקופת המדינה. לפי הנאשם, הנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירה עומד על סכום נמוך בהרבה, ואף נטען שמחדל זה הוסר. **הנאשם טען שהסכום שבכתב האישום איננו מהווה הכנסה שהושמטה אלא כספים שעברו דרכו לאנשים אחרים, והוא היווה אך "צינור" להעברת הכספים.**

לביסוס הטענה, העיד מטעמו של הנאשם רו"ח שלומי אלמליח. לדברי רו"ח אלמליח: "המונח הכנסות כפי שמופיע בכתב האישום זה במילים אחרות כמה עובר לנישום בידיים, זה לא אומר שזה מחזור ההכנסות שלו - זה לא אותו מספר. דוגמא - קבלן מביא מאה פועלים ומאה קבלני משנה. מקבל השירותים משלם לו 100 ₪, מתוך זה הוא לא משלם לפועלים שלו. העוסק שנותן את השירותים הוא לא משלם לעובדים. הנאשם אמר שרק עשרה אחוזים מהסכומים בכתב האישום היו מחזורי ההכנסות. גם סעיף 131 לפקודה, הנאשם או אני לא יכולים לכתוב מחזורים מנופחים לרשות המיסים רק כדי לעמוד במבחן הכנסות ואפילו שזה לא מחזור ההכנסות שלי. בשנים 2015-2017 - מדובר ב - 10% ולאחר מכן מגיעים להכנסה חייבת ואז יוצא פלט שאותו שילם הנאשם". (עמ' 30 לפרוטוקול).

גם הנאשם טען בתורו כי הוא "מרוויח רק 10% מהסכומים האלה".

התביעה השיבה וטענה, בצדק, כי טענותיו העובדתיות של רו"ח אלמליח חותרות תחת כתב האישום המתוקן.

עם זאת, סברתי שלא אעשה מלאכת גזירת הדין שלמה אם טענות אלה יישארו תלויות באוויר. לכן, לא הסתפקתי בדחיית הטענות בהיותן מנוגדות לנוסחו של כתב האישום המתוקן, למרות שניתן היה לעשות כן. זאת על מנת לאפשר לנאשם את יומו בבית המשפט, שמא קיים בסיס לטענות, אף שהוא נסתר מהעין ומכתב האישום.

וכך החלטתי בתום שמיעת הטיעונים לעונש כי:

"במהלך הטיעון לעונש, תחת הכותרת של מחלוקת בין הצדדים בשאלה האם הנאשם הסיר את המחדלים או לא הסיר את המחדלים - עלו סימני שאלה לגבי סוגיה אחרת והיא - האם כתב האישום מגלם את כלל הנסיבות שקשורות בביצוע העבירה. אסביר.

התביעה ביקשה לשכנע שהנאשם לא הסיר את המחדלים בעניינו, וזאת משום שהדו"חות שהוגשו על ידו מתייחסים להכנסות בהיקף נמוך במיוחד (ככל הנראה כ- 10%) מסכום ההשתמטות ממס.

ההגנה טוענת כי מחזור ההכנסה של הנאשם נמוך מהסכום שבכתב האישום המתוקן, שכן הכספים האחרים אינם בגדר הכנסה כלל, אלא כספים המיועדים לגורמים אחרים והנאשם הצהיר, במסגרת אותם דו"חות, על מחזור הכנסה נמוך כאמור.

גם הנאשם, במילותיו האחרונות, התייחס לקיומם של גורמים נוספים שהם למעשה הבעלים של חלק מהסכום בכתב האישום.

התביעה התנגדה, ובצדק לטעמי, להוספת עובדות אשר אינן עולות בקנה אחד עם כתב האישום המתוקן.

בנסיבות אלה, ולפי סעיף 40(ד) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"), עליי להתעלם כליל מהטענות, אלא אם ההגנה תבקש להתיר לה להביא ראיות לפי סעיף 40(ב)(2) לחוק. התביעה הבהירה מראש שהיא מתנגדת למהלך שכזה.

אני מאפשר להגנה להגיש בקשה מסודרת, מנומקת ומפורטת בעניין זה וזאת בתוך 14 ימים. התביעה

תגיש תגובתה בתוך 14 ימים נוספים".

(עמ' 32, לפרוטוקול).

ההגנה הגישה בקשה לאפשר להגיש ראיות לעניין העונש, ואף הפנתה לראיות אלה בבקשתה. התביעה הגיבה, והתקיים דיון המשך.

10. לאחר העיון, הגעתי למסקנה שהצדק עם המאשימה. אין לקבל את טענות ההגנה, אשר חורגות מכתב האישום המתוקן המוסכם בו הודה הנאשם. כפי שטענה המאשימה:

"כיצד יכול מצד אחד הנאשם להודות כי נצמחו לו הכנסות מהעסק בשנים הרלוונטיות בסכומים המפורטים בכתב האישום ובסך כולל של קרוב ל- 2 מיליון ₪, וכי על סכומים הוא היה חייב לדווח לרשויות המס, אך מצד שני לטעון במסגרת הטעוניהם לעונש שזה רק כסף שעבר דרכו כך שהוא למעשה כלל לא חייב בדיווח על סכומים אלה, אלא פחות מהם".

ואכן עיון בכתב האישום המתוקן לא מותיר מקום לספק שסכומי ההשתמטות מקורם בהכנסות של הנאשם מהעסק (ראו סעיפים 4, 7, 8 לכתב האישום המתוקן).

11. אך מעבר לכך, הבסיס לטענות הוא רעוע ומבוסס בעיקרו על גרסתו של הנאשם, גרסה בעייתית בפני עצמה כפי שאפרט מיד בהמשך.

במסגרת בקשתו של הנאשם להגשת ראיות בעניין נסיבות ראיות הקשורות בביצוע העבירה, הסבירה ההגנה שקיימות נסיבות מקלות אשר "הובאו לידיעת המאשימה כבר בשלב החקירה, בטרם הגשת כתב האישום ולאחריו, ואף עלו במסגרת מסמכים שונים הוצגו לה, לא קיבלו ביטוי בכתב האישום המתוקן". דברים אלו מלמדים שהאפשרות להכללת העובדות השנויות במחלוקת עלתה גם עלתה במשא ומתן בין הצדדים והנאשם בחר להודות בכתב אישום (מתוקן) שאינו מזכיר את הנסיבות הנטענות. די בכך כדי לדחות את ההגנה, וזאת בהתבסס על הוראות סעיף 40(ד) לחוק העונשין. הנאשם טען כי כתב האישום "לוקה בחסר" ואולם זהו כתב האישום המתוקן בו הודה ולכן הוא מהווה התשתית העובדתית (הבלעדית) לטיעוניהם לעונש. משעלה שמדובר בעובדות ונסיבות שהתקיים לגביהן משא ומתן בין הצדדים מבלי שמצאו את דרכן לכתב האישום המתוקן, ניצבת בפני הנאשם משוכה גבוהה מאוד בדרכו להגשתן בשלב הראיות לעונש.

12. כמו כן, לא התרשמתי שקיים חשש שאי הבאתן של הראיות לידיעת בית המשפט עלול ליצור עיוות דין. עיינתי באותן הפניות לראיות (הודעות הנאשם וכן תצהיר) ולא מצאתי בהן פוטנציאל ראייתי שעשוי לגבור על המשוכה הגבוהה.

למשל, צורף לבקשת ההגנה תצהיר של מר יגאל דאוס המתאר התנהלות עסקית מול הנאשם. לפי הנטען, סוכם "ג'נטלמנית" שמר דאוס ישלם לנאשם סכום כסף פעוט "בגין כל עבודה שהיה מעביר" לו. נטען עוד כי הנאשם "היה מעביר עבודות אלה כשמדובר בלקוח שדרש ממנו חשבונית בגין התשלום". כמו כן הוצהר כי שמר דאוס העסיק את

הנאשם "כמפקח ומנהל הפרוייקט..." "ומעביר לו" בין 10-12 אחוז מהתשלום". הוסבר שהחשבוניות שהוצאו הועברו לנאשם לצורך העברתם ללקוחות וכי הכספים שהתקבלו, אף שנפרעו בצ'ינג'ים על ידי הנאשם, הועברו לאחור.

בכל הכבוד, המשקל הראייתי לטענת מר דאוס מוטל בספק רב, בהיותו מפנה "להסכם ג'נטלמני" בינו לבין הנאשם, ואשר מצביע על פרקטיקה מפוקפקת למדי שיש בה משום הצגה מעוותת של המציאות העסקית האמיתית כפי שהתקיימה ביניהם, לטענתם. מובן שהתנהלות זו איננה תקינה בעליל, בבחינת תירוצים הגרועים מהחטא עצמו. כך גם הציטוטים מהודעותיו של הנאשם בחקירה מהם עולה טענה שונה מעט, לפיה הוא ביצע את העובדות אך "חלק מהכסף הלך על חומרים, וחלק שילמנו לפועלים ואני קיבלתי אולי 10% או 15%".

כך גם הפנה הנאשם להודעתו בחקירה (סעיף 9 לבקשה) לפיה: "אני הייתי הפרונט של כל העבודות האלה, של החשבוניות האלה שהצגת בפני".

גם אם הייתי נכון לקבל את טענת הנאשם (ואינני עושה כן) מדובר בעשייה שבבסיסה הסתרה, טשטוש עקבות וחשבוניות שאינן משקפות את העסקאות האמיתיות, בה נוטל הנאשם על עצמו לעמוד "בפרונט" או לשמש צינור להעברת כספים, כפי שעולה מהתצהיר של מר דאוס.

13. בסופו של דבר, מצאתי שהמהלך (החריג) של מתן אפשרות של הגשת בקשה להצגת ראיות לעניין העונש, איננו מוצדק לגופו, וזאת בהעדר חשש לעיוות דין. ומכאן שיש להיצמד לעובדות כתב האישום המתוקן.

נסיבות ביצוע העבירות

14. נסיבות ביצוע העבירה כפי שמתוארות בכתב האישום המתוקן מתייחסות להשמטת הכנסה, בתחכום ותוך שימוש בחשבוניות כוזבות כדי לטשטש עקבות, שימוש במזומנים ופריעת שיקים אצל חלפני כספים, ועוד.

עוד יש לזכור שמדובר במספר עבירות שנעשו במטרה להתחמק ממס ואשר בוצעו בתוך תקופה לא קצרה.

מתחם העונש ההולם

15. לאחר שעיינתי בפסיקה שהציגו הצדדים, ביחס למקרים דומים, הגעתי למסקנה כי מתחם העונש ההולם בעבירות מתחיל ממספר דו ספרתי של חודשי מאסר בפועל.

16. קביעת מתחם העונש האמור נשענת בראש ובראשונה על נסיבות ביצוע העבירות. מדובר במספר עבירות שבוצעה בתקופה לא קצרה, כשהנאשם עומד במרכז, כמבצע עיקרי. סכום ההכנסה שהושמט עומד על 1,957,741 ₪. **והעיקר, אלמנט העורמה והתחבולה, שמלמד על תכנון ותחכום, ברף גבוה יחסית, שכן הוא כולל בתוכו פעולות אקטיביות, להבדיל ממהלך פסיבי.**

17. לא ניתן להתעלם ממגמת החמרה בענישה בעבירות מסוג זה. כפי שהציגה התביעה, הזרם הכללי בפסיקה מצדד בהטלת **מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח** בעבירות לפי סעיף 220(5) לפקודה, אף ביחס להיקף עבירות נמוך יותר.

בע"פ 7760/18 **זוהר מזרחי נגד מדינת ישראל** (2019), התקבל ערעור המדינה על קולת עונשו של נאשם בהשמטת הכנסות בסך 2.6 מיליון ₪. בית המשפט העליון קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 12-36 חודשי מאסר בפועל**. עם זאת, אעיר כי יוחסו למערער בנוסף עבירות אחרות חמורות (הלבנת הון ועבירות רבות שמהותן הברחת ביצים בכמויות אדירות).

כמו כן, רע"פ 7773/16 **חננאל נגד מדינת ישראל** (2016), הנאשם הורשע בעבירות של השמטת הכנסה, הכנת פנקסי חשבונות כוזבים, מרמה ותחבולה במטרה להשתמש מתשלום מס בסך של כמיליון שקלים. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8-24 חודשי מאסר. ועל הנאשם נגזר עונש מאסר בן 10 חודשים. ערעור לבית המשפט המחוזי וכן בקשת ערעור לבית המשפט העליון נדחו.

בע"פ 45260-12-16 **אגמון נגד מדינת ישראל** (2017), נגזרו על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל, לאחר שהורשע בשתי עבירות לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה. מדובר בתיק עם נסיבות דומות, אם כי הסכום מעט גבוה יותר מהמקרה מושא תיקנו. לציין שבית משפט השלום קבע מתחם בין 15-27, בהתחשב בפעולות שונות שביצע הנאשם במטרה להסתיר את הכנסותיו ולהטעות את רשות המסים.

בע"פ 52533-09-20 **ארביב נגד פרקליטות מחוז תל אביב** (2021) נגזרו 12 חודשי מאסר על נאשם שהורשע ב-6 עבירות לפי סעיף 220(1), 220(2) ו- סעיף 220(5), שיצרו חוב פלילי בסך 1.8 מיליון ₪. ערעור שני הצדדים על העונש נדחה. בית משפט השלום קבע מתחם בין 10-20 חודשי מאסר בפועל. לשיטתי המקרה מושא תיקנו חמור יותר גם בהיבט הפעולות המרמטיות והאקטיביות שביצע הנאשם לעומת מר ארביב.

מנגד, אפנה לענישה מקלה יותר, ברע"פ 528/18 **ספדי נגד מדינת ישראל** (2018), אושר מתחם ענישה הנע **בין 8 ל-24 חודשי מאסר בפועל**, ביחס לנאשם אשר במסגרת שתי חברות שונות ביצע עבירות מרמה לפי פקודת מס הכנסה וחוק המע"מ, ובין היתר כלל בספריו חשבוניות הוצאה כוזבות בהיקף של כ-3 מיליון שקלים. סך ההשמטות בתיק הסתכם בלמעלה מ-4.3 מיליון שקלים. על הנאשם הוטלו **12 חודשי מאסר בפועל** בהתחשב בעבר נקי מחד ואי הסרת המחדלים מאידך, קנס בסך 60,000 ₪ ועונשים נלווים. עונש זה נותר על כנו גם בערכאות הערעור.

בת"פ (כ"ס) 28015-07-15 **מדינת ישראל נגד מודר חאג יחיא** (2017), הנאשמים הורשעו בארבע עבירות של מרמה לפי סעיף 220(5) לפקודה והשמטת הכנסה מדו"ח לפי סעיף 220(1) לפקודה. הנאשם ביצע העבירות במשך 4 שנים והיקפן עמד על סך של כ-2 מיליון ₪. מתחם הענישה שנקבע נע **בין 6-20 חודשי מאסר**. נפסק כי בכל הקשור לדרך נשיאת המאסר, התיק גבולי לאור ההלכה בעבירות מס המורה על עדיפות לריצוי עונש מאסר ממש, גם אם לתקופה קצרה. על אף האמור, נמצא כי מדובר במקרה מיוחד המאפשר ריצוי עונש שלא מאחורי סורג ובריח. על הנאשם אשר הסיר המחדלים במלואם, הוטל עונש **מאסר בפועל בן 6 חודשים שירוצה בעבודות**

שירות, עונשים נלווים וקנס בסך 50,000 ₪. זאת, אף נוכח חלופי זמן ניכר ממועד ביצוע המעשים ונסיבות אישיות ורפואיות נוספות כמפורט שם. מעיון במאגרים עולה, כי ערעור שהוגש בגדרי עפ"ג (מחוזי מרכז) 42965-01-18 נדחה. **חאג יחיא נגד מדינת ישראל - נדחה.**

18. לאור כל האמור לעיל, ובהתחשב בסכום ההשתמטות ובנסיבות ביצוע העבירות המלמדות על עשייה **אקטיבית ומרמית**, אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12-30 חודשי מאסר בפועל. אשר למתחם קנס, יש להתחשב בחומרת העבירה, סכום המס, אך גם ביכולתו הכלכלית של הנאשם, כפי שיפורט בהמשך. בתוך התחשבות בשיקולים השונים, אני קובע כי מתחם הקנס נע בין 40,000-70,000 ₪.

העונש בתוך טווח הענישה המוסכם

19. הנאשם, כבן 53 שנים, נעדר עבר פלילי. הוא הודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן, במסגרת הסדר טיעון, הביע חרטה לאחר שקיבל אחריות. לשיטתי, יש ליתן משקל משמעותי להודאתו של הנאשם. כתב האישום תוקן, וההודאה בתיק זה חסכה זמן רב ומשאבים בלתי מבוטלים, וקיצרה את משך ההתדיינות בתיק. זאת בפרט לנוכח חלופי הזמן בין מועד ביצוע העבירות לבין מועד הגשת כתב האישום, בין ארבע לשש שנים (לפי העבירות). למען הדיוק אציין כי כתב האישום הוגש בשנת 2021 על אף שהחקירה נפתחה בשנת 2018.

עוד אציין שהזמן חלף מבלי שנעברו על ידי הנאשם עבירות נוספות, ויש לראות בכך נתון נוסף בעל חשיבות לעניין העונש.

20. בעוכרי הנאשם, אי הסרת המחדלים, כמפורט לעיל.

21. עוד לא ניתן לקבל טענות הנאשם שהעבירות בוצעו על רקע התמכרותו לסמים, זאת לאור ממצאי התסקיר לפיהם הנאשם היה מכור לפני 9 שנים ומאז נגמל (מסמים קשים). חישוב פשוט מלמד שהעבירות (בין השנים 2015-2017), בוצעו לאחר גמילתו של הנאשם מסמים. הנאשם התכחש אמנם לאמור בתסקיר וטען שהוא נגמל מסמים בשנים 2017-2018, אך כאמור מדובר בסתירה שמטילה צל אל אמינות דיווחיו השונים של הנאשם בהקשר זה.

22. לאור כל האמור, ומבלי להתעלם מחומרת העבירות, נסיבות ביצוע העבירות, תוך התחשבות בנסיבות לקולא, ההודאה, העדר העבר הפלילי, הגיל, הסדר הטיעון, הנסיבות האישיות והרפואיות, מכתבי ההמלצה, ולכן ובתוך טווח הענישה המוסכם, מצאתי לגזור על הנאשם עונש מאסר למשך 15 חודשים. גזירה שווה, מצאתי לעניין מיקום העונש בתוך מתחם הקנס.

23. לאור המקבץ האמור, ולאחר שנתתי דעתי לתיקון 113 לחוק העונשין ולטיעוני הצדדים, החלטתי לגזור על הנאשמים את העונשים הבאים:

א. **מאסר בפועל** למשך 15 חודשים.

ב. 6 חודשי **מאסר על תנאי** למשך שנתיים, שלא יעבור עבירות מסוג פשע לפי פקודת מס הכנסה וזאת החל מיום שחרורו ממאסר.

עמוד 7

ג. **קנס** בסך 50,000 ₪ או 4 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 20 תשלומים שווים, חודשיים ורצופים, החל מיום 10.05.24 ובהמשך בכל חודש לאחוריו.

ניתן יהיה לשלם את הקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000.

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ניתן צו כללי למוצגים. המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם על פי החלטת קצין משטרה.

הכספים שהופקדו עבור הנאשמים בתיק זה ובתיקים הקשורים יועברו לצורך תשלום הקנס שנפסק בגזר דין זה, וככל שתיוותר יתרה היא תושב לידי המפקיד, בכפוף לכל עיקול או למגבלה אחרת על פי דין.

זכות ערעור לבית משפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, א' אדר ב' תשפ"ד, 11 מרץ 2024, במעמד הצדדים.